

Θεματική Ενότητα: Αθλητικός Τουρισμός – Αθλητική Αναψυχή Προφορικές Ανακοινώσεις 20ου Διεθνούς Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού

Section: Sports Tourism – Sports Recreation Oral Presentations of the 20th International Congress on Physical Education & Sport

15627

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΣΤΑ ΚΟΛΥΜΒΗΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τσεβαϊρίδου Λ., Ματσούκα Ο., Κώστα Γ., Κουθούρης Χ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α., Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

lefki.tsevairidou@gmail.com

RISK MANAGEMENT IN THE SWIMMING POOLS IN THESSALONIKI

L. Tsevairidou, O. Matsouka, G. Costa, C. Kouthouris

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S., University of Thessaly, D.P.E.S.S.

Η διαχείριση κινδύνου αποτελεί τον κεντρικό πυρήνα της στρατηγικής διαχείρισης κάθε οργανισμού. Μέσω αυτής οι οργανισμοί προσεγγίζουν μεθοδικά τους κινδύνους που σχετίζονται με τις δραστηριότητές τους, με σκοπό την επίτευξη μέγιστου οφέλους σε κάθε δραστηριότητα. Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν η καταγραφή και αξιολόγηση του βαθμού επικινδυνότητας που αισθάνονται οι συμμετέχοντες στα κολυμβητήρια του νομού Θεσσαλονίκης. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 191 συμμετέχοντες 80 άντρες και 111 γυναίκες ηλικιακών κατηγοριών μεταξύ 18 έως και 55 ετών, των 8 κολυμβητηρίων του νομού Θεσσαλονίκης. Για την καταγραφή και αξιολόγηση του βαθμού επικινδυνότητας που βιώνουν οι συμμετέχοντες κατά τη διάρκεια της συμμετοχής τους στην ελεύθερη κολύμβηση χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο του «RISK ASSESSMENT in Physical Education – The Triangle Model», των Beaumont, Eve, Kirkby, Whitlam (1998). Η στατιστική ανάλυση έγινε με βάση το λογιστικό πακέτο SPSS 14. Μέσω του μη παραμετρικού τεστ Mann-Whitney για ανεξάρτητα δείγματα, διαπιστώθηκε ότι το φύλλο δεν επηρεάζει το βαθμό επικινδυνότητας τόσο για το ανθρώπινο δυναμικό ($U=4140.5$ $p=.513$), όσο για την οργάνωση ($U=4241.5$ $p=.750$) και όσο και τον εξοπλισμό ($U=3966,0$ $p=.306$). Επιπλέον διαπιστώθηκε μέσω της μη παραμετρικής ανάλυσης διακύμανσης ως προς ένα παράγοντα Krustal Wallis H, ότι η δεξιότητα επίπλευσης δεν επηρεάζει τους βαθμούς επικινδυνότητας για τις μεταβλητές ανθρώπινο δυναμικό, οργάνωση και εξοπλισμό ($H(2)=0.384$, $p = 0.825$, $H(2)=1.259$, $p = 0.533$, $H(2)=1.103$, $p = 0.576$, αντίστοιχα). Αντιθέτως, διαπιστώθηκε, μέσω της μη παραμετρικής ανάλυσης διακύμανσης ως προς ένα παράγοντα Krustal Wallis H, στατιστικά σημαντική επίδραση του παράγοντα ηλικία στις μεταβλητές οργάνωση και εξοπλισμός με τιμές ($H(4)=14.305$, $p<0.05$, $H(4)=1.628$, $p<0.05$), αντίστοιχα, καθώς και μέσω της ίδιας μη παραμετρικής ανάλυσης για ένα παράγοντα διαπιστώθηκε στατιστικά σημαντική επίδραση του παράγοντα συχνότητα προσέλευσης στις μεταβλητές δυναμικό και εξοπλισμός ($H(3)=10.879$, $p <0.05$, $H(3)=8.146$, $p <0.05$, αντίστοιχα). Συνάγεται, λοιπόν, το συμπέρασμα ότι με τα στοιχεία που προέκυψαν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί ένα ολοκληρωμένο σχέδιο Διαχείρισης Κινδύνων μεμονωμένα για κάθε χώρο και δραστηριότητα που αναπτύσσεται σε ένα κολυμβητήριο, έτσι ώστε ο κάθε αρμόδιος να μπορεί να προλαμβάνει και να αντιμετωπίζει έγκυρα κάθε πιθανό κίνδυνο, ο οποίος ενδέχεται να οδηγήσει σε ατυχήματα και μοιραία περιστατικά.

Λέξεις κλειδιά: διαχείριση κινδύνου, αναψυχή, ασφάλεια

16150

ΠΡΟΦΙΛ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΣΚΗΣΗΣ ΣΕ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Χατζηγιάννη Ι., Καταρτζή Ε., Κοντού Μ., Τζέτζης Γ.

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α. Σερρών, Ειδικό Δημοτικό Σχολείο Σερρών, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

i_hatziyianni@yahoo.gr

PARTICIPANTS' PROFILES IN EXERCISE PROGRAMS AT HOTEL FITNESS CLUBS

I. Chatziyianni, E. Katartzi, M. Kontou, G. Tzetzis

Aristotle University of Thessaloniki, D.P.E.S.S. at Serres , Primary Special Education School at Serres, Aristotle University of Thessaloniki, D.P.E.S.S.

Σε αρκετές έρευνες φαίνεται ότι, η συμμετοχή των ασκούμενων σε προγράμματα άσκησης σε γυμναστήρια έχει ως στόχο τη διατήρηση και βελτίωση της υγείας και της φυσικής κατάστασης, καθώς και την αναψυχή – χαλάρωση και αποφυγή άγχους. Σκοπός της εργασίας αυτής ήταν να διερευνηθεί το προφίλ των συμμετεχόντων σε προγράμματα φυσικής δραστηριότητας σε γυμναστήρια ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων. Στην έρευνα συμμετείχαν 100 ασκούμενοι, άνδρες (N = 51) και γυναίκες (N = 49), ηλικίας 15 – 81 ετών. Οι ασκούμενοι συμπλήρωσαν ερωτηματολόγιο που δημιουργήθηκε με βάση το ερωτηματολόγιο Costa & Tzetzis (1997), το οποίο αξιολογούσε: α) το δημογραφικό και ψυχογραφικό προφίλ των συμμετεχόντων, β) τη συχνότητα συμμετοχής και τις προτιμήσεις τους για συμμετοχή σε προγράμματα άσκησης, γ) κίνητρα και εμπόδια συμμετοχής, δ) συνήθειες άσκησης, διατροφής και υγιεινές συνήθειες. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι, ένα μεγάλο ποσοστό των ασκούμενων ήταν ηλικίας 30 – 55 ετών, με βαθμίδα εκπαίδευσης Α.Ε.Ι./Τ.Ε.Ι., παντρεμένοι με παιδιά, ελεύθεροι επαγγελματίες και ιδιωτικοί υπάλληλοι με μηνιαίο εισόδημα 650€ - 1.700€. Το 51% προτιμούσαν να ασκούνται μόνοι τους και το 41% με φίλο ή σύζυγο, κυρίως τις απογευματινές και βραδινές ώρες, τους χειμερινούς μήνες έως και την Άνοιξη, με πιθανότερες μέρες άσκησης τη Δευτέρα, την Τετάρτη και την Παρασκευή. Το 68% επέλεγε να ασκείται κυρίως σε ομαδικά προγράμματα αίθουσας και με αντιστάσεις, ενώ λιγότεροι επέλεγαν προγράμματα στο νερό. Ο μέσος όρος συμμετοχής τους ήταν 3,9 ± 3,92 φορές την εβδομάδα, ενώ το 63% θα επιθυμούσε να γυμνάζεται περισσότερες φορές. Οι σπουδαιότεροι λόγοι που τους προέτρεπαν να ασκηθούν ήταν η βελτίωση της υγείας και της φυσικής τους κατάστασης, καθώς και η ηρεμία και η αποφυγή άγχους. Το κυριότερο εμπόδιο για τη συμμετοχή τους αποτέλεσε η έλλειψη ελεύθερου χρόνου, ενώ οι οικογενειακοί λόγοι, η συμμετοχή σε άλλες δραστηριότητες, τα προβλήματα υγείας και το ωράριο λειτουργίας του γυμναστηρίου δεν αποτέλεσαν εμπόδια για συμμετοχή. Αναφορικά με τις συνήθειές τους, φάνηκε ότι το 80% των ασκούμενων εργαζόνταν 20-60 ώρες την εβδομάδα και από αυτούς το 60% περνούσε τον περισσότερο χρόνο του σε καθιστή θέση. Ενώ θεωρούσαν τον εαυτό τους ικανό να περπατήσει 1-3 χιλιόμετρα, δεν θεωρούσαν απαραίτητο να ακολουθήσουν κάποια δίαιτα αδυνατίσματος και δεν ήταν καπνιστές. Τα αποτελέσματα παρέχουν πληροφορίες που μπορεί να βοηθήσουν στο σχεδιασμό και στην οργάνωση κατάλληλων προγραμμάτων φυσικής δραστηριότητας σε γυμναστήρια ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων. Λέξεις κλειδιά: προγράμματα άσκησης, κίνητρα - εμπόδια, τρόπος ζωής

16157

ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΣΚΗΣΗΣ ΣΕ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Χατζηγιάννη Ι., Καταρτζή Ε., Κοντού Μ., Τζέτζης Γ.

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α. Σερρών, Ειδικό Δημοτικό Σχολείο Σερρών, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

i_hatziyianni@yahoo.gr

LIFESTYLE AND HEALTHY HABITS REPORTED BY PARTICIPANTS IN EXERCISE PROGRAMS AT HOTEL FITNESS CLUBS

I. Chatziyianni, E. Katartzi, M. Kontou, G. Tzetzis

Aristotle University of Thessaloniki, D.P.E.S.S. at Serres , Primary Special Education School at Serres, Aristotle University of Thessaloniki, D.P.E.S.S.

Ο σωστός τρόπος άσκησης βελτιώνει την ποιότητα ζωής του ανθρώπου συμβάλλοντας στην καλύτερη σωματική και ψυχική υγεία, καθώς, και στην δημιουργία καλύτερων σχέσεων του με το φυσικό περιβάλλον. Σκοπός της εργασίας ήταν να διερευνηθούν ο τρόπος ζωής, το επίπεδο άσκησης, οι συνήθειες εργασίας, διατροφής και υγιεινές συνήθειες των ασκούμενων σε γυμναστήρια ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων. Για το λόγο αυτό συμπληρώθηκαν σχετικά ερωτηματολόγια, με βάση το ερωτηματολόγιο των Costa και Tzetzis (1997) από 100 ασκούμενους. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των ασκούμενων ήταν ηλικίας 26-55 ετών, εργαζόταν 20-40 ώρες την εβδομάδα και έκαναν καθιστική εργασία σε γραφείο. Αναφορικά με τις συνήθειες διατροφής τους οι

περισσότεροι δήλωσαν ότι, το εβδομαδιαίο διαιτολόγιό τους περιλάμβανε κυρίως ομάδες τροφών όπως, ελαιόλαδο ($6,21 \pm 1,55$) γαλακτοκομικά ($5,58 \pm 2,02$), λαχανικά ($5,56 \pm 1,98$), φρούτα ($5,02 \pm 2,28$) και δημητριακά ($4,46 \pm 2,58$). Ωστόσο, καταναλώναν αρκετά συχνά γλυκά ($3,02 \pm 2,27$) και λιγότερο συχνά ψάρι, κοτόπουλο, αυγά, κρέας, ξηρούς καρπούς και τηγανιτά. Επίσης, το 83% δήλωσε ότι έπαιρνε 3-5 γεύματα ημερησίως. Με βάση τις απαντήσεις τους σχετικά με το σωματικό τους βάρος θεωρούσαν ότι, είναι χαμηλότερο από αυτό ένα χρόνο πριν, αλλά δεν ήταν ικανοποιημένοι από αυτό και έδειξαν πρόθεση να το αλλάξουν (74%). Παρόλα αυτά δεν φάνηκε να ακολουθούν κάποια δίαιτα (78%). Σχετικά με τις υπόλοιπες υγιεινές τους συνήθειες, παρατηρήθηκε ότι οι περισσότεροι ασκούμενοι δεν ήταν απόλυτα ικανοποιημένοι με το επίπεδο της φυσικής τους κατάστασης και επιθυμούσαν να το αλλάξουν (59%), ενώ δήλωσαν ικανοποιημένοι από το επίπεδο κατανάλωσης αλκοόλ (84%) και τις συνήθειες καπνίσματος (82%). Συγκριτικά με προηγούμενες χρονιές και με τους συνομηλικούς τους, χαρακτήρισαν τη γενική τους υγεία ως καλύτερη. Αναφορικά με την ψυχική τους διάθεση βρέθηκε ότι, σχεδόν κάθε μέρα είχαν καλή διάθεση ($4,81 \pm 2,08$), περίπου δύο φορές την εβδομάδα ένιωθαν νευρικότητα ($1,79 \pm 1,90$), μόνο μία φορά την εβδομάδα ένιωθαν αδυναμία ($0,97 \pm 1,90$), ενώ σπάνια εμφάνιζαν πονοκέφαλο και συμπτώματα κατάθλιψης. Παρόλα αυτά, πολλοί ασκούμενοι (68%) δήλωσαν λιγότερο ικανοποιημένοι από την κατάσταση άγχους και θα επιθυμούσαν τρόπους ρύθμισής του. Συμπερασματικά προκύπτει ότι, ο σχεδιασμός προγραμμάτων άσκησης που θα περιλάμβανε και παροχή γνώσης σε θέματα υγιεινών συνθηκών και τρόπου ζωής στους ασκούμενους θα μπορούσε να οδηγήσει σε μια πιο αποτελεσματική και ολοκληρωμένη παροχή υπηρεσιών από τα γυμναστήρια ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των ασκούμενων.
Λέξεις κλειδιά: διατροφή - κάπνισμα, ψυχική διάθεση, φυσική κατάσταση

16311

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΣΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΜΕ ΑΥΤΗΝ ΘΕΤΙΚΩΝ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΑΣΚΟΥΜΕΝΩΝ ΣΕ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΑ

Νεστωρ Ι., Κουταντώνη Α., Καταρτζή Ε., Κοντού Μ., Τζέτζης Γ.

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α. Σερρών, Ειδικό Δημοτικό Σχολείο Σερρών, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

gnestoras@yahoo.gr

THE EFFECT OF EXERCISE ON THE EXERCISE-INDUCED FEELINGS OF PARTICIPANTS AT FITNESS CLUBS

G. Nestor, A. Koutantoni, E. Katartzi, M. Kontou, G. Tzetzis

Aristotle University of Thessaloniki, D.P.E.S.S. at Serres, Primary Special Education School at Serres, Aristotle University of Thessaloniki, D.P.E.S.S.

Τα σωματικά και ψυχολογικά οφέλη που προκύπτουν από τη συστηματική άσκηση είναι πλέον τεκμηριωμένα. Επιπρόσθετα, αρκετές έρευνες έχουν αξιολογήσει συγκεκριμένες πτυχές των συναισθημάτων, όπως η αναζωογόνηση, το αίσθημα γαλήνης, η σωματική εξάντληση που σχετίζονται με τη συμμετοχή σε φυσικές δραστηριότητες. Σκοπός της παρούσας εργασίας ήταν να καταγραφεί το επίπεδο φυσικής δραστηριότητας κατά την άσκηση σε γυμναστήρια και να εξεταστούν τα ασκησιογενή συναισθήματα ενηλίκων ασκούμενων στο πλαίσιο της συμμετοχής τους. Στην έρευνα συμμετείχαν $N=78$ ασκούμενοι ($N = 37$ άνδρες και $N = 41$ γυναίκες) ηλικίας από 19-55 ετών, οι οποίοι ακολουθούσαν κυρίως προγράμματα με αντιστάσεις και μηχανήματα (48,7%), ομαδικά προγράμματα αίθουσας (20,5%) και συνδυασμό αυτών (14,1%). Αξιολογήθηκαν μέσω της κλίμακας «Ασκησιογενών Συναισθημάτων (Exercise-induced Feeling Inventory [EFI])» (Gauvin & Rejeski, 1993), πριν και αμέσως μετά από τη συμμετοχή τους σε μία συνεδρία άσκησης, ως προς το βαθμό που βίωσαν τέσσερις διαφορετικές ψυχοφυσιολογικές καταστάσεις (αναζωογόνησης, ηρεμίας, χαράς και κόπωσης). Επίσης, συμπλήρωσαν ερωτηματολόγιο που κατέγραψε το επίπεδο της φυσικής τους δραστηριότητας (Godin, 2011), το οποίο φάνηκε να είναι υψηλό ($41,14 \pm 16,02$ μονάδες). Σύμφωνα με τα αποτελέσματα του ερωτηματολογίου δεν βρέθηκαν διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών στο επίπεδο της φυσικής τους δραστηριότητας. Από την ανάλυση paired t-test φάνηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές σε όλες τις ψυχο-φυσιολογικές καταστάσεις μετά την συμμετοχή στην άσκηση ($p<.05$). Πιο συγκεκριμένα, οι ασκούμενοι μετά την άσκηση αισθάνθηκαν πιο αναζωογονημένοι, με περισσότερη ενέργεια, πιο χαρούμενοι, αλλά και πιο χαλαροί, και ήρεμοι. Επίσης, αυξήθηκε σημαντικά το αίσθημα της εξάντλησης, όμως δεν μεταβλήθηκε το αίσθημα της κούρασης. Συμπερασματικά προκύπτει ότι, ο σχεδιασμός προγραμμάτων άσκησης, με στόχο τη βελτίωση της ψυχικής διάθεσης των ασκούμενων, μπορεί να συμβάλει στην τακτική συμμετοχή τους και συνεπώς όχι μόνο στη βελτίωση της σωματικής, αλλά και της ψυχικής τους υγείας.
Λέξεις κλειδιά: Ψυχο-φυσιολογικές καταστάσεις, ψυχική διάθεση, έντονη φυσική δραστηριότητα

16335

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΦΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ, ΣΤΗΝ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΕΛΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΘΕΣΗ ΓΙΑ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΕ ΘΕΜΑΤΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

Φλάμπουρας – Νιέτος Η., Πολλάτου Ε., Ζουρνατζή Ε., Κουστελιος Α.

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τ.Ε.Φ.Α.Α

hflavouras@sch.gr

THE EFFECT OF SEX AND AGE ON SERVICE QUALITY, CUSTOMER SATISFACTION AND RENEWAL INTENTIONS IN RECREATION THEME PARK

I. Flavouras - Nietos, E. Pollatou, E. Zournatzi, A. Koustelios

University of Thessaly, D.P.E.S.S

Τα θεματικά πάρκα αποτελούν μια πολύ διαδεδομένη μορφή αναψυχής σε ολόκληρο τον κόσμο. Είναι επικεντρωμένα γύρω από ένα ή περισσότερα κεντρικά θέματα και αναμένεται να αποτελέσουν πόλο έλξης σημαντικού επενδυτικού ενδιαφέροντος. Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να μελετήσει την πιθανή επίδραση του φύλου και της ηλικίας των συμμετεχόντων, στην ποιότητα υπηρεσιών, στην ικανοποίηση και στην πρόθεση για επανάληψη της συμμετοχής σε θεματικό πάρκο αναψυχής. Στην έρευνα συμμετείχαν 272 ενήλικα άτομα θεματικού πάρκου αναψυχής (water park) στην Ζάκυνθο από τους οποίους 126 (46,3 %) ήταν άνδρες και 146 (53,7 %) ήταν γυναίκες με μέσο όρο ηλικίας τα 33,2 έτη. Για την αξιολόγηση της ποιότητας, της ικανοποίησης και πρόθεσης για επανάληψη της συμμετοχής χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο (ΕΠΙΠ) των Ζουρνατζή, Κουστελιος, Πολλάτου & Γεροδήμος, (2007), το οποίο έχει μεταφραστεί στα ελληνικά από το ερωτηματολόγιο των Chang & Lee (2004), προσαρμοσμένο στις ανάγκες του θεματικού πάρκου. Το συγκεκριμένο ερωτηματολόγιο περιλαμβάνει συνολικά 18 ερωτήσεις. Όλες οι απαντήσεις δόθηκαν σε επταβάθμια κλίμακα τύπου Likert, από (1) “διαφωνώ απόλυτα” έως (7) “συμφωνώ απόλυτα”. Για την ανάλυση των δεδομένων χρησιμοποιήθηκε το στατιστικό πρόγραμμα SPSS 18. Προκειμένου να διαπιστωθούν τυχόν διαφοροποιήσεις με βάση το φύλο των συμμετεχόντων πραγματοποιήθηκε ανάλυση t- test για ανεξάρτητα δείγματα ενώ για τον εντοπισμό πιθανών διαφορών μεταξύ των διαφόρων ηλικιακών ομάδων του δείγματος (18-24, 25-34, 35-44, 45 και άνω) πραγματοποιήθηκε Ανάλυση Διακύμανσης για ανεξάρτητες μετρήσεις ως προς ένα παράγοντα (One – way Anova). Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι και οι τρεις παράγοντες του ερωτηματολογίου “ποιότητα υπηρεσιών” ($\alpha = .91$) “ικανοποίηση πελατών” ($\alpha = .90$) και “πρόθεση επανάληψη της συμμετοχής” ($\alpha = .87$) παρουσίασαν ικανοποιητική εσωτερική συνοχή σύμφωνα με τον συντελεστή α του Cronbach. Η ανάλυση t- test έδειξε ότι υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ($t(270) = 2.311, p = .022 < .05$) μεταξύ ανδρών ($M = 5,94, SD = 0.91$) και γυναικών ($M = 5,69, SD = 0.87$) όσο αφορά την ποιότητα υπηρεσιών ενώ δεν παρατηρήθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές στην ικανοποίηση ($t(270) = 1.406, p = .161 > .05$) και την πρόθεση ($t(270) = 1.499, p = .135 > .05$). Επίσης η Ανάλυση Διακύμανσης δεν έδειξε στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις ηλικιακές ομάδες ($p > .05$) όσο αφορά την ποιότητα, την ικανοποίηση και την πρόθεση. Συμπερασματικά από τα αποτελέσματα της έρευνας φαίνεται ότι οι γυναίκες είναι αυστηροί κριτές όσον αφορά στην ποιότητα υπηρεσιών, ενώ δεν υπάρχει διαφοροποίηση στην ποιότητα υπηρεσιών, στην ικανοποίηση και την πρόθεση επανάληψης της συμμετοχής σε σχέση με την ηλικία. Επομένως, κάθε θεματικό πάρκο αναψυχής προκειμένου να παρέχει υψηλό επίπεδο παρεχόμενων υπηρεσιών είναι σημαντικό να αναγνωρίζει τις επιθυμίες των εκάστοτε πελατών βάση των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους.

Λέξεις κλειδιά: Ποιότητα υπηρεσιών, Ικανοποίηση πελατών, Θεματικά πάρκα αναψυχής

16449

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΦΙΛ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ

Τύμβιου Ε., Χριστοδουλίδου Ε., Σιούνας Α., Υφαντίδου Γ., Κώστα Γ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

etymviou@phyed.duth.gr

INVESTIGATION AND EVALUATION OF SPORT TOURIST'S PROFILE AND MAIN HUMAN NEEDS

E. Tymviou, E. Christodoulidou, A. Siounas, G. Yfantidou, G. Costa

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Αθλητικός τουρισμός είναι η οποιαδήποτε αθλητική δραστηριότητα, ή αθλητικό γεγονός στο οποίο συμμετέχει κάποιος είτε ως αθλητής, είτε ως παθητικός θεατής. Τα χαρακτηριστικά του αθλητικού τουρίστα είναι: 1)

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

ενεργητική / παθητική ανάμειξη με αθλητική δραστηριότητα, 2) συμμετοχή σε τυχαία, ή οργανωμένη δραστηριότητα, 3) εμπειρίες για μη εμπορικούς, ή επαγγελματικούς / εμπορικούς λόγους, 4) ταξίδια αναψυχής μακριά από το σπίτι και την εργασία. Όσον αφορά τις κύριες ανθρώπινες ανάγκες χωρίζονται σε πέντε βασικές κατηγορίες. 1)Ανάγκη αυτοεκτίμησης, 2)ανάγκη για σπίτι και οικογένεια, 3)ανάγκη για ασφάλεια,4)ανάγκη για συντροφικότητα και 5)ανάγκη για φροντίδα. Ο σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν να καταγράψει το προφίλ και τις κύριες ανθρώπινες ανάγκες των αθλητικών τουριστών. Το δείγμα αποτέλεσαν 352 αθλητικοί τουρίστες που επισκέφτηκαν την Ελλάδα και την Κύπρο. Για την υλοποίηση του σκοπού της έρευνας χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο Tourist Role Preference Scale (TRPS) των Gibson and Yiannakis (2002) το οποίο μεταφράστηκε στα ελληνικά από τους Yfantidou, Costa and Michaloroulou (2007) το οποίο αποδείχτηκε από την βιβλιογραφία ως έγκυρο και αξιόπιστο. Τα ερωτηματολόγια απαντήθηκαν πριν, ή μετά από αγώνα, ή την προπόνηση. Για την ανάλυση των δεδομένων έγινε τεστ αξιοπιστίας, περιγραφική ανάλυση, παραγοντική ανάλυση, cross tabs και 2-way Ανομα όσο αφορά το φύλο και την ηλικία. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι το μεγαλύτερο ποσοστό ήταν Έλληνες, άνδρες, ηλικίας μεταξύ 17-39 ετών, απόφοιτοι τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και πλήρους απασχόλησης, με ετήσιο εισόδημα € 20.000-60.000. Στις τιμές των μέσων όρων για τις κύριες ανθρώπινες ανάγκες τους το μεγαλύτερο ποσοστό παρουσιάστηκε στην ανάγκη για υγεία και ευεξία και επίσης να αισθάνονται καλά με τον εαυτό τους. Στην ανάλυση των κύριων συνιστωσών η συνολική διακύμανση για τις ανθρώπινες ανάγκες ήταν 61.74%. Στη διερεύνηση για αλληλεπίδραση με τους παράγοντες των αναγκών παρουσιάστηκε στατιστικά σημαντική διαφορά στον παράγοντα της ανάγκης για αγάπη (κοινωνικές ανάγκες) σε σχέση με το φύλο, όπως επίσης μεταξύ του φύλου και της ηλικίας σε σχέση με την ανάγκη για αγάπη. Επίσης όσον αφορά την ανάγκη για ασφάλεια παρουσιάστηκε στατιστικά σημαντική διαφορά σε σχέση, μεταξύ της ηλικίας και του φύλου. Τέλος όσον αφορά την ανάγκη για διέγερση και εξερεύνηση παρουσιάστηκε στατιστικά σημαντική διαφορά σε σχέση με την ηλικία. Συμπερασματικά μπορεί να ειπωθεί ότι επιβεβαιώθηκαν οι κύριες ανθρώπινες ανάγκες του Maslow. Οι αθλητικοί τουρίστες παρουσίασαν την ανάγκη για αυτοεκτίμηση, ελευθερία και δημιουργικότητα.

Λέξεις κλειδιά: sport tourism, motives, human needs

17063

Η ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΠΙΔΟΣΗΣ, ΤΟΥ ΦΥΛΟΥ, ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΟΜΕΤΡΙΚΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ ΑΝΑΡΡΙΧΗΤΩΝ ΑΡΧΑΡΙΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ

Ματσούκα Ο., Δαλάκης Α., Αστραπέλλος Κ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

oumatsou@phyed.duth.gr

THE EVALUATION OF RELATION BETWEEN THE PERFORMANCE AND THE SEX WEIGHT, HEIGHT AND LEVEL OF EXPERIENCE IN THE BEGINNERS CLIMBERS

O. Matsouka, A. Dalakis, K. Astrapellos

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Η Αναρρίχηση σε βράχο, σε πάγο και σε κλειστές ή ανοιχτές πίστες αποτελεί σημαντικό προϊόν παροχής υπηρεσιών των εταιριών αθλητικής ψυχαγωγίας και αναψυχής. Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να διερευνηθεί η σχέση μεταξύ της επίδοσης, του φύλου, του βάρους, του ύψους και της εμπειρίας σε ενήλικες αρχάριους αναρριχητές. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 27 φοιτητές, εγγεγραμμένοι στο μάθημα επιλογής του 3ου και 4ου σπουδών του ΤΕΦΑΑ, ΔΠΘ, «Τεχνική Αναρρίχηση». Οι φοιτητές συμμετείχαν σε 2 θεωρητικά και 10 πρακτικά μαθήματα κατά την διάρκεια ενός ακαδημαϊκού εξαμήνου. Μετά το τέλος των μαθημάτων πραγματοποιήθηκε μια μέτρηση σύμφωνα με την οποία οι φοιτητές μετά το ηχητικό σήμα του ερευνητή έπρεπε να “σκαρφαλώσουν” σε ανοιχτή αναρριχητική πίστα ύψους 11 μέτρων στο μικρότερο δυνατό χρόνο. Ο καλύτερος χρόνος από τις δύο προσπάθειες για τον καθέναν καταγράφηκε σε δέκατα του δευτερόλεπτου. Μέσω της ανάλυσης Two-Sample Kolmogorov-Smirnov Test δεν διαπιστώθηκε στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των δύο φύλων όσον αφορά στις επιδόσεις τους ($z=.859$, $p>.05$). Η ίδια εικόνα παρουσιάστηκε τόσο για το βάρος και το ύψος των φοιτητών όσο και για την εμπειρία τους στην συγκεκριμένη δραστηριότητα, καταγράφοντας την μη ύπαρξη στατιστικά σημαντικής συσχέτισης των παραπάνω παραγόντων με την παράγοντα επίδοση. Συμπερασματικά η επίδοση των αρχαρίων αναρριχητών δεν φαίνεται να επηρεάζεται από τα σωματομετρικά στοιχεία καθώς και την πρότερη εμπειρία τους στην συγκεκριμένη δεξιότητα. Περαιτέρω έρευνα απαιτείται αυξάνοντας τον αριθμό του δείγματος και/η τροποποιώντας τα στοιχεία της αναρριχητικής πίστας καθώς και εφαρμόζοντας εναλλακτικούς τρόπους προπόνησης.

Λέξεις κλειδιά: αναρρίχηση, υπαίθριες δραστηριότητες, αρχάριοι

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

17066

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΚΑΙ ΥΠΑΙΘΡΙΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

Νάκης Γ., Ματσούκα Ο., Τριγώνης Ι., Κώστα Γ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

oumatsou@phyed.duth.gr

RISK MANAGEMENT AND OUTDOOR RECREATIONAL ACTIVITIES

G. Nakis, O. Matsouka, I. Trigonis, G. Costa

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Η διαχείριση κινδύνου αποτελεί τον κεντρικό πυρήνα στρατηγικής των εταιρειών που παρέχουν υπαίθριες δραστηριότητες αθλητικής αναψυχής. Η διαχείριση του κινδύνου συνεπάγεται τη διατήρηση της ισορροπίας μεταξύ του επιπέδου του κινδύνου που χαρακτηρίζει την κάθε υπαίθρια δραστηριότητα, σύμφωνα πάντα με τους στόχους του προγράμματος και της ασφάλειας των ατόμων που εμπλέκονται σε αυτή. Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να καταγράψει τον βαθμό αντίληψης της έννοιας και της διαχείρισης του κινδύνου σε συμμετέχοντες σε υπαίθριες δραστηριότητες. Το δείγμα της παρούσας έρευνας αποτέλεσαν 137 άτομα ηλικίας 21 έως 48 ετών που συμμετείχαν έστω και μια φορά σε κάποιου είδους υπαίθριας δραστηριότητας αθλητικής αναψυχής. Για την καταγραφή του βαθμού αντίληψης της έννοιας και της διαχείρισης του κινδύνου που βιώνουν οι συμμετέχοντες μετά το τέλος της δραστηριότητας χρησιμοποιήθηκε *Managing Risks in Outdoor Activities* (New Zealand Mountain Safety Council, 1993). Μέσω της ανάλυσης συχνοτήτων διαπιστώθηκε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των συμμετεχόντων σε υπαίθριες δραστηριότητες αθλητικής αναψυχής διέκριναν τους αληθινούς κινδύνους. Ωστόσο οι μη έχοντας εμπειρία παρουσίασαν δυσκολία στο να αντιληφτούν τους διακριτούς και απόλυτους κινδύνους επιζητώντας την καθοδήγηση των αρχηγών τους για πιο ασφαλή διαχείριση. Επίσης η ικανότητα του αρχηγού και ο εξοπλισμός θεωρούνται εξαιρετικά σημαντικοί παράγοντες για την ασφαλή συμμετοχή τους σε υπαίθριες δραστηριότητες βουνού. Για τους περισσότερους, ένας έμπειρος αρχηγός μαζί με έναν ολοκληρωμένο και σωστά διατηρημένο εξοπλισμό, μέσω ξεκάθαρων οδηγιών και σιγουριά υλικών μπορούν να μειώσουν στο ελάχιστο τον κίνδυνο που εμπεριέχεται τις υπαίθριες δραστηριότητες. Τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας ευελπιστούν να αποτελέσουν τη βάση για την δημιουργία πλάνων διαχείρισης στις εταιρείες αναψυχής και γενικότερα σε όλους τους φορείς στο χώρο των παιθρίων δραστηριοτήτων, ώστε να αντιμετωπίζουν έγκαιρα και με ασφάλεια κάθε ενδεχόμενο κίνδυνο.

Λέξεις κλειδιά: διαχείριση κινδύνου, υπαίθριες δραστηριότητες, παροχή υπηρεσιών